

ATTIECĪBAS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Sam. 25; Ef. 4:1-3; 1. Pēt. 3:9-12; Lūkas 17:3,4; 23:34; Jēk. 5:16.

ATMIŅAS PANTS:

“Tad nu visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums dara, tāpat darait arī jūs viņiem. Jo tā ir bauslība un pravieši. (Jo tas ir bauslības un praviešu kopsavilkums. – NIV)”
(Mat. 7:12)

Kāds pieredzējis pilsētu evaņģēlists pirms evaņģelizācijas semināra kā ievadu parasti rīkoja semināru par stresu. Viņš bija sagatavojis vienkāršu aptaujas anketu, kurā lūdza klausītājus uzrakstīt 4 – 5 lietas, kas viņiem rada vislielāko stresu. Viņa palīgi sadalīja atbildes vispārīgās kategorijās – veselība, nauda, darbs, attiecības utt. Pirms skaitīšana bija beigusies, viens no palīgiem ievēroja, ka runātājs jau bija sagatavojis slaidus, lai runātu par attiecībām kā par galveno stresa izraisītāju. Uz jautājumu mācītājs paskaidroja, ka rezultāts vienmēr ir bijis vienāds: sliktas attiecības vienmēr ir bijušas galvenais stresa izraisītājs.

Cilvēki mēdz būt galvenie stresori, vienalga, vai tās būtu problēmas ar dzīvesdraugu, bērniem, darba devēju, kolēģi, kaimiņu, draugu vai ienaidnieku. Uz otru pusi, ja attiecības ir pozitīvas, tās ir spēcīgs apmierinātības izraisītājs. Šķiet, ka šī patiesība nepazīst ģeogrāfiskas un kultūras robežas. Cilvēki dara mūs laimīgus, un cilvēki dara mūs nelaimīgus. Tāpēc šonedēļ veltīsim laiku, lai pārrunātu svarīgo attiecību jautājumu un ko par to saka Bībele.

Lūdzu, iepazīsties ar šo tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām sabbatā, 22. janvārī.

PILNĪGI PAZEMĪGS UN LĒNPRĀTĪGS

Izlasi Ef. 4:1-3! Kā tu domā, kāpēc Pāvils saista pazemību, lēnprātību un pacietību ar labām attiecībām un vienotību? Atceries savus piedzīvojumus, kur šāda attieksme ir atstājusi pozitīvu ietekmi uz attiecībām! _____

Izlasi 1. Sam. 25! Ko mēs varam mācīties no Abigailas un no Dāvida rīcības, kādai vajadzētu būt uzvedībai grūtās un smagās situācijās? _____

Stāsts par Dāvidu, Nābalu un Abigailu ir veiksmīgs sociālās mijiedarbības piemērs. Rezultātu būtiski ietekmē tas, kā cilvēks sevi parāda – kā pārāku pār citiem, kā līdzvērtīgu vai kā pazemīgu draugu un biedru.

Dāvids sūtīja savus kareivjus pie Nābala ar taisnīgu lūgumu. "Mēs esam sargājuši tavus vīrus un tavus īpašumus; piešķir mums no tā, ko vari atrast." (1. Sam. 25:7,8 – autora pārfrāzēts.) Bet Nābals neatzina laipnību un diplomātiju. Ir rakstīts, ka viņš bija varmācīgs un ļauns vīrs. Citos tulkojumos ir lietoti apzīmējumi 'īgns', 'nejauks', 'brutāls', 'rupjš', 'negodīgs', 'neaptēsts' un 'nepieklājīgs'. Šis rakstura iezīmes viņš noteikti atklāja Dāvida kareivjiem.

Pretēji tam ievēro, kāda bija Dāvida sākotnējā attieksme. Lai gan viņam bija militārs spēks, viņa vēsts bija gādīga un pazemīga, kas vēlēja Nābalam un viņa namam ilgu mūžu un labu veselību. Viņš stādījās priekšā kā "tavs dēls Dāvids" (8. p., NIV).

Par Abigailu Bībelē teikts, ka viņa bija gudra un skaista. Ievēro viņas uzvedību: viņa sagādāja bagātīgi izmeklētus ēdienus, viņa steidza mierināt Dāvidu, zemojās viņa priekšā un nosauca sevi par "tavu kalponi" un Dāvidu – par savu kungu, un lūdza piedošanu. Viņa arī atgādināja Dāvidam, ka Dieva vīram vajadzētu izvairīties no nevajadzīgas asinsizliešanas.

Abigailas taktiskā un pazemīgā rīcība izdarīja absolūtu pārmaiņu Dāvida nolūkos. Viņš slavēja Kungu par sastapšanos ar viņu un slavēja Abigailu par viņas veselīgo spriedumu. Šī iedarbīgā iejaukšanās, dievbijības gara pildīta, izglāba daudz nevainīgu cilvēku dzīvības. Nābala dēļ Dāvidam nebija jāizlej asinis, jo šis vīrs nomira kā pats savu baiļu upuris – iespējams, no sirds lēkmes.

Ir ļoti viegli (parasti) būt laipnam pret tiem, kas mums patīk. Bet kā ir ar tiem, kas mums nepatīk? Padomā par tiem cilvēkiem, kas tev šķiet ļoti nepatīkami. Kā viņi reaģētu, ja tu parādītu pazemīgu un lēnprātīgu attieksmi pret viņiem? Dieva žēlastībā izmēģini to! (Atceries, ka arī tu ne vienmēr esi vispatīkamākā un visjaukākā persona!) _____

ATMAKSĀJOT ĻAUNU AR SVĒTĪBU

Kas ir 1. Pēt. 3:8-12 patiesais nolūks? Kā tu varētu dažus no šiem principiem nekavējoties ieviest savā dzīvē? _____

Jēzus ieviesa "aci pret aci" metodes uzlaboto versiju "pagriez otru vaigu" (Mat. 5:38,39). Toreiz tā bija revolucionāra koncepcija, un daudzās kultūrās un tradīcijās tāda tā ir joprojām. Diemžēl pat kristieši reti atmaksā ļaunu ar labu. Bet Jēzus vēl joprojām saka: "Mācieties no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs." (Mat. 11:29)

Kāda ģimene ar maziem bērniem piedzīvoja nopietnas problēmas ar saviem kaimiņiem. Bieži vien šie kaimiņi draudīgā tonī pavēstīja jaunajiem vecākiem, cik nepatīkami ir tas, ka pagalmā atrodas rotaļlaukums un ka bērni tajā spēlējas. Viņi sūdzējās par to, cik apgrūtinošas viņiem ir vairākas lietas jaunās ģimenes pagalmā. Jaunajai ģimenei nepatika, ka ar viņiem runā tik skarbā un nelaipnā tonī. Tomēr viņi neko nepasāka pret kaimiņu prasībām. Kādu dienu, vācot ābolu ražu, sieva nolēma uzdāvināt kaimiņiem divas svaigi ceptas ābolkūkas. Kaimiņi priecīgi tās pieņēma. Šī vienkāršā rīcība izmainīja viņu attiecības, iespējams, tāpēc, ka viņi nekad negaidīja kaut ko tādu no cilvēkiem, kurus bija pastāvīgi tirdījuši.

Kā Dāvids atdarīja Saulam pastāvīgos uzbrukumus viņa dzīvībai? 1 Sam. 24:4-6. Ko tas mums liecina par Dāvida raksturu? Kā mēs varētu ieviest šo attieksmi savā dzīvē, īpaši tad, ja mums ir problemātiskas attiecības ar kādu, kurš arī ir "Kunga svaidītais"? _____

Pirmā Samuēla grāmatā aprakstīti četri gadījumi, kad Dāvids izteica, cik amorāli ir pacelt roku pret "Tā Kunga svaidīto". Lai gan viņam bija iespēja atriebties, viņš atkārtoti mēģināja tuvoties ķēniņam un piedot viņam. Dāvids izvēlējās būt pazemīgs un parādīt dievbijību savā attieksmē pret cilvēku, kurš nebija laipns pret viņu.

Vai mums nevajadzētu darīt to pašu, vienalga kādā situācijā mēs atrodamies? _____

PIEDOŠANA

Ir iespējams dzīvot vērtīgu un jēgpilnu reliģisko dzīvi un tomēr saskarties ar nopietnām attiecību problēmām. Dzīves īstenība ir tāda, ka cilvēki bieži piedzīvo sadursmes savā starpā un tādējādi cits citu sāpina. Tas notiek arī draudzē – un dažreiz pat vēl vairāk. Tāpēc cik svarīgi ir mācīties piedošanas mākslu!

Izlasi Ef. 4:32. Kā tev izdodas ieviest šo Bībeles patiesību savā dzīvē? Kam tev vajadzētu piedot, un kāpēc tas ir tik svarīgi tevis paša dēļ? _____

Tikai pēdējos gadus padomdošanas nozare ir sākusi pozitīvāk vērtēt reliģisko principu nozīmi garīgajā veselībā. Desmitiem gadu daudzi psihologi un padomdevēji reliģiju un garīgumu ir uzskatījuši par iemeslu vainas apziņai un bailēm. Taču tas tā vairs nav. Mūsdienās daudzi izmanto nodevušos kristiešu uzskatu aizsargājošo ietekmi. Tādas "terapijas" kā lūgšana, reliģiskas literatūras lasīšana, Bībeles pantu mācīšanās no galvas un piedošanas protokoli palīdz daudziem cilvēkiem uzvarēt dažādus emocionāla rakstura traucējumus.

Piedošana skaitās viena no remdējošākajām stratēģijām, lai gan spēja patiesi piedot un saņemt piedošanu var notikt tikai Dieva pārveidotā sirdī (Ec. 36:26).

Izlasi Mat. 5:23-25; Lūkas 17:3,4; 23:34. Kas šeit vēl ir teikts par piedošanu? _____

Kāds varbūt domā, ka patiesībā piedot nav iespējams. Bet nevienam cilvēkam nekad nebūs jānes tāda sāpju un pazemojumu nasta, kādu nesa Jēzus: Universa Valdnieku un Radītāju netaisni pazemoja un piesita krustā Viņa paša radījumi. Tomēr Jēzus pilnīgā pazemībā rūpējas par to, lai izlūgtos viņiem Tēva piedošanu.

Reizēm cilvēki izdara pāri citiem, pilnībā neapzinoties, kādas sāpes viņi ir izraisījuši. Citreiz viņi izsaka apvainojumus, jo paši ir nedroši un viņiem ir personīgas problēmas. Viņi cenšas iegūt atvieglojumu, ievainojot citus. Kā citu cilvēku problēmu izprašana var palīdzēt tev viņiem piedot? Kā tu vari iemācīties piedot tiem, kas tīšām cenšas tevi sāpināt? _____

IZSŪDZIET CITS CITAM SAVUS GRĒKUS

Kā tu paskaidrotu Jēkaba ieteikumu izsūdzēt cits citam savus grēkus? Jēk. 5:16. Pakavējies pie šī panta un jautā sev, vai tev ir nepieciešams izmantot tajā ietvertu mācību savā situācijā? _____

Grēks pret tuvāko pieprasa atzišanos viņam/-ai, lai nodrošinātu piedošanu un atjaunotu attiecības. Tas arī parāda, ka es esmu labprātīgs uzņemties atbildību par to, ko esmu izdarījis, un ka es uzticos un ceru uz pieņemšanu un piedošanu. Dieva žēlastībā cēls cilvēks dāvās piedošanu, neskatoties uz pāridarījuma lielumu.

Ir vēl kāds Jēkaba vēstules panta skaidrojums, kas piedāvā lielas dziedināšanas iespējas. Grēku, kļūdu un pārkāpumu izstāstīšana kādam, kuram tu uzticies, sniedz emocionālu dziedināšanu. Savu nepilnību atklāšana dievbijīgam, kristīgam draugam palīdz atvieglot grēka nastu. Bez tam abpusēja atzišanās padziļina savstarpējās attiecības. Savstarpēja uzticība izveido saites, kas padara draudzību īstu un ilgtspējīgu. Patiesībā visa padomdošanas profesija ir balstīta uz principu, ka runāšana atvieglo sirdi. Lai gan ir garīgas problēmas, kurām nepieciešama profesionāla ārstēšana, daudzas ciešanas var atvieglot draudzes limenī. Sevišķi tas var palīdzēt, risinot problēmas, kas radušās savstarpējo attiecību pasliktināšanās rezultātā: pārpratumi, neslavas celšana, greizsirdība utt. Sekojot Jēkaba piemēram, mēs ne tikai atvieglосim psiholoģisko nastu, bet arī iegūsim atjaunotu spēku mainīt postošo uzvedību.

Tomēr šeit nepieciešams brīdinājums. Lai gan izdarīto grēku izpaušana tuvam draugam var sniegt atvieglojumu, tā arī padara cilvēku neaizsargātāku. Vienmēr pastāv risks, ka draugs var atklāt noslēpumu kādam citam, un tiem, kas ir iesaistīti, tas var būt postoši.

Vissvarīgākais ir tas, ka mēs vienmēr varam izstāstīt savus pārkāpumus Kungam pilnīgā uzticībā un ar pārliecinošu piedošanas garantiju. Izlasi 1. Pētera 5:7! Nesakārtotas attiecības var radīt nedrošību, pat bailes un raizes. Ir cilvēki, kas var palīdzēt, taču visdrošākā palīdzība nāk no Dieva, kurš ir labprātīgs uzņemties visas mūsu rūpes jebkurā laikā, atstājot mūs ar patiesu atvieglojuma izjūtu, ka esam nolikuši savas nastas Viņa rokās. _____

STIPRINOT CITUS

Izlasi šos pantus un jautā sev, kā tu vari tajos izteikto mācību īstenot savā dzīvē? Kāpēc tas ir tik svarīgi ne tikai tev, bet arī citiem? Ef. 4:29, 1. Tes. 5:11, Rom. 14:19. _____

Pāvils pamāca pirmkristiešu draudzes izvairīties no savstarpējo attiecību sabojāšanas "Kristus miesā". Daudzas savstarpējas grūtības rodas no centieniem citam citu gāzt, un rezultātā cieš visa draudze. Cilvēkiem, kas iesaistās tenkošanā un neslavas celšanā, pašiem ir problēmas – mazvērtības sajūta, vajadzība tikt ievērotam, ilgas pēc varas un kontroles, kā arī citas raizes. Šiem cilvēkiem ir vajadzīga palīdzība, lai atmetu citus ievainojošo pieeju savu iekšējo konfliktu risināšanā.

Patiešām, laba pašsajūta pasargā no iesaistīšanās aprunāšanā un neslavas celšanā. Kristus miesas locekļiem vajadzētu pārdomāt, kāda priekštiesība ir saņemt glābšanas dāvanu (Ps. 17:8, 1.Pēt. 2:9). Ar šo izpratni uzsvars tiek pārlikts uz savstarpēju stiprināšanu un pacelšanu. Iedrošinājuma vārdi un atzinība, uzsvars uz pozitīvo pusi, pazemība un priecīga attieksme ir veids, kā atbalstīt tos, kam ir personīgas problēmas.

Vēl kāds veids, kā palīdzēt, ir būt par starpnieku. Jēzus nosauc miera nesējus par "svētīgiem" un par "Dieva bērniem" (Mat. 5:9), un Jēkabs saka, ka miera nesēji pļaus "taisnības augli" (Jēk. 3:8).

Izlasi Mat. 7:12. Kāpēc tas ir tik būtiski visām attiecībām? _____

Šo principu var uzskatīt kā nenovērtējamu dārgumu sociālās attiecībās. Tas ir pozitīvs, tas ir balstīts uz mīlestību, tas ir universāls un sniedzas pāri cilvēku likumiem. Zelta likums sniedz praktisku labumu visiem iesaistītajiem.

Kāds ķīniešu fermeris pieskatīja savu rīsa lauku, atrodoties kalnu terasē, kur no augšas varēja pārredzēt ieleju un jūru. Kādu dienu viņš pamanīja, ka sākas bēgums – jūra atkāpās, atsedzot plašu liča daļu. Viņš zināja, ka ūdens atgriezies ar spēku un iznīcinās visu, kas ir ielejā. Tad viņš atcerējās savus draugus, kas strādāja ielejā, un izlēma pielaist savam rīsa laukam uguni. Draugi tūlīt pat steidzās uz kalnu, lai apdzestu uguni un tā netika nogalināti paisuma vilnī. Viņu dzīvības tika izglābtas, pateicoties savstarpējam izpalīdzības garam.

Mācība ir skaidra.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Ef. 4:25-32 un pasvītro vārdus, kas visvairāk aizskar tavu sirdi! Pārdomā visu iespējamo, ko tu ar Dieva palīdzību varētu darīt, lai uzlabotu savas attiecības ar citiem cilvēkiem!

Šie ir fragmenti no vēstules, ko Elena Vaita 1908. gadā rakstīja kādam evaņģēlistam.

"Man ir vēsts tev no Kunga: Esi laipns savā runā un maigs rīcībā. Rūpīgi uzmanī pats sevi, jo tev ir tieksme būt bargam un pavēlnieciskam, kā arī izteikt pārsteidzīgus vārdus. (..) Skarbi izteicieni sāpina Kungu, negudri vārdi nodara ļaunu. Man ir uzdots tev sacīt: esi maigs savā valodā, uzmanī labi savus vārdus, lai nekāds skarbums neienāk tavos izteicienos vai žestos. (..)

Ja tu ikdienas dzīvē raudzīsies uz Jēzu un mācīsies no Viņa, tad tu atklāsi vērtīgu un satīcīgu raksturu. Mīkstini savus tēlojumus, un lai neviens nosodošs vārds netiek izrunāts. Mācies no lielā Skolotāja. Laipni vārdi un līdzjūtība palīdzēs kā zāles un dziedinās dvēseles, kas ir izmisumā. Dieva Vārda zināšanām, ja tās tiek ieviestas praktiskajā dzīvē, būs dziedinošs un mierinošs spēks. Skarbi vārdi nekad nebūs svētība ne tev, ne arī kādai citai dvēselei." ("Evaņģēlija kalpi", 163., 164. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Cik ļoti tev patīk runāt par citiem? Pat ja tev pašam/-ai nepatīk, cik kāri un atvērti tu klausies citu tenkas? Kāpēc tas ir tikpat slikti, kā tenkot pašam? Kā tu vari pārtraukt piedalīties tajā, kas var radīt citiem cilvēkiem lielas sāpes?

2. Piedot var būt tik grūti, īpaši ja esam bijuši ļoti ievainoti! Kā tu mācies piedot tiem, kas nelūdz piedošanu, kuriem nerūp tava piedošana un kas pat nicina to? Kāda ir tava atbildība šādos gadījumos?

3. Emocionāla un fiziska vardarbība ģimenē ir realitāte, kas sagādā daudz sāpju gan atsevišķiem indivīdiem, gan lielākām grupām. Kādai vajadzētu būt kristiešu attieksmei, lai palīdzētu izvairīties no šīs problēmas? Kā vajadzētu ieteikt rīkoties, ja piedošana nemazina vardarbīgu uzvedību?

4. Pārdomā savu dzīvi! Kādus soļus tev vajadzētu spert, lai uzlabotu savas attiecības? Kāpēc šajā procesā ir tik svarīgi būt pazemīgam, uzticēties Dievam un ilgoties darīt pareizi?